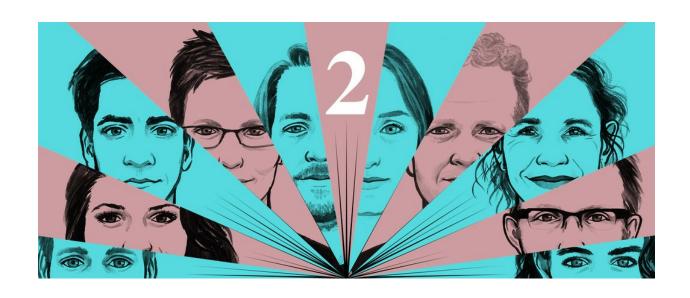
Op 30 september 2015 bestaat De Correspondent twee jaar. Hoe doen we het journalistiek gezien - als je onze prestaties langs de meetlat van onze eigen ambities legt? Daarop reflecteren we in dit journalistieke jaarverslag. En op wat er beter kan.

Het journalistieke jaarverslag: dit maakten we van jullie ledengeld

Hoofdredacteur Media, Politiek & Filosofie

Rob Wijnberg

Wat gebeurt er met jullie geld?

Het financiële antwoord lees je in het jaarverslag van uitgever Ernst-Jan Pfauth.

Het inhoudelijke antwoord willen we je graag uit de doeken doen in dit stuk.

Want zoals onze nieuwe correspondent Ontcijferen ons in haar introductiestuk al vertelde: cijfers vertellen altijd maar een deel van het verhaal. Daarom, in vogelvlucht: hoe hebben we het in journalistieke zin gedaan het afgelopen jaar? Op welke producties en nieuwe vertelvormen waren we trots? En, tot slot, wat willen we het komende jaar beter doen?

Ambitie 1: We volgen de nieuwsagenda niet, maar agenderen zelf

Bij De Correspondent krijgen journalisten (uitzonderlijk) grote vrijheid om hun eigen journalistieke agenda te bepalen. Op die manier hopen we onderwerpen en ontwikkelingen die we zelf belangrijk vinden op de journalistieke en politieke agenda te krijgen in plaats van op de nieuwsagenda van anderen te reageren.

Dagelijks zien we daarvan geslaagde en minder geslaagde voorbeelden, maar het best kwam deze ambitie volgens ons uit de verf in deze producties:

- Correspondent Vooruitgang Rutger Bregman speelde een onmisbare rol in het aanjagen van het nationale debat over een radicale vernieuwing van de verzorgingsstaat: het basisinkomen. Inmiddels zijn er talloze stukken over geschreven en zijn 40 gemeenten ermee aan het experimenteren. Met zijn initiatief om samen met lezers van bank over te stappen wist Rutger ook duizenden Nederlanders aan te zetten tot verandering.
- Correspondent Maite Vermeulen ontleedde met fotograaf Pieter van den

Boogert het afgelopen jaar de noodhulpmachine van binnenuit.

Zodoende beschreef ze een maand vóór de aardbeving in Nepal al hoe het land zich voorbereidde op de dag die (helaas) zou komen. Hetzelfde gebeurt nu met haar serie over de Verenigde Naties: komend weekend worden de opvolgers van de Millenniumdoelen gepresenteerd. Maite volgde het langdurige proces al ver voordat dit nieuws op de radar kwam - en reconstrueerde minutieus hoe zulke onderhandelingen achter de schermen verlopen.

• Toen deze zomer de Griekse schuldenlast de nieuwsstroom beheerste, dook correspondent Jesse Frederik de economische geschiedenisboeken in. Dat leverde belangrijke inzichten op, zoals: de

- schuldeisers van nu (Duitsland)
  profiteerden in het verleden juist het
  meest van kwijtgescholden schulden.
  En: het beeld dat politici schetsten van
  de situatie strookte geregeld niet met
  de feiten.
- Ondertussen liep onze correspondent Sport Michiel de Hoog op de troepen vooruit door een stille revolutie in het voetbal te signaleren: de datarevolutie. Zijn originele blik op voetbal wordt inmiddels ook in meer mainstream media opgepikt. En zelfs voetballers zelf reageren er op.
- Verder volgden we pakketbezorgers al voor ze het nieuws haalden met hun protesten, kwamen we met originele inzichten in een serie over het nieuwe rendementsdenken en berichtten we enkele maanden voor de stakingen al dat de politie failliet was.

Ambitie 2: Niet incidenten maar structuren tot nieuws verheffen

Een van de grootste misvattingen over De Correspondent is dat we 'tegen nieuws' zouden zijn. Integendeel, wij maken graag nieuws - maar dan wel van structurele ontwikkelingen in de samenleving. De volgende onthullingen, allen overgenomen door andere nieuwsmedia, vonden we het meest geslaagd:

 Terwijl er een grote actie voor de strijd tegen ebola werd opgetuigd, onthulde <u>Maite Vermeulen</u> dat het opgehaalde

- geld structureel verkeerd verdeeld wordt over de samenwerkende hulporganisaties achter Giro555.
- Dat de Belastingdienst het niet leuker, maar wel makkelijker probeert te maken weet iedere Nederlander. Maar, hoe makkelijk maakt de Belastingdienst het zichzelf? Maurits Martijn liet zien hoe de Belastingdienst wist uit te groeien tot de grootste informatiefabriek van Nederland.
- Door te onthullen dat achter veelgevraagd opinie-auteur Nizar Mourabit kunstenaar Nelle Boer schuilging, lieten we zien hoe gemakkelijk media te beïnvloeden zijn.
- Door in de archieven te duiken ontdekten we dat de Nederlandse overheid wel degelijk had kunnen weten wat zich ooit in Indonesië heeft afgespeeld. En, ontketenden we in

- België een discussie die lang taboe was: wie er precies <u>goed en fout was</u> in de Tweede Wereldoorlog.
- Bij het vertrek van de vorige Europese Commissie wist onze correspondent Tomas Vanheste nieuwe informatie over een van de grootste Brusselse mysteries op te duiken. Hij maakte twee reconstructies van de kwestie-Dalli, over een Maltese Commissaris die onder druk van de tabakslobby het veld moest ruimen.

Verder maakte we ook spraakmakende verhalen over zeer alledaagse fenomenen als: dat steeds meer vrouwen de pil wantrouwen, dat het wifinetwerk van de NS onveilig is, en dat porno lang niet meer zo vrouwonvriendelijk is als vaak wordt gedacht.

Ambitie 3: Nieuwe vertelvormen introduceren

Na jaar één was er de ambitie om meer verschillende vertelvormen uit te proberen. Essays, onderzoeksartikelen en columns waren te zeer beeldbepalend geworden.

- We vroegen striptekenaar Hanco Kolk daarom om een alternatieve cultuurgeschiedenis op te tekenen.
- We schreven een aantal grote, portretterende profielen waar vaak weken werk in zat, zoals Maite Vermeulens profiel van <u>VN-vrouw</u> <u>Sigrid Kaag.</u> Nina Polaks portret van tvrecensent <u>Hans Beerekamp</u> en haar

serie profilerende interviews over de liefde. Ook Tomas Vanhestes stadsportret van Charleroi - de lelijkste stad van Europa?- mag hier absoluut niet ontbreken.

- We boden het voorbije jaar een platform aan de jongens van de Snijtafel en maakten de productie van acht - op vele festivals vertoonde mini-documentaires mogelijk. Ook investeerden we in vernieuwende videojournalistiek uit Iran.
- We besloten verder steeds vaker een podium te bieden aan internationale auteur. Zo publiceerden we over hoe het Amerikaanse leger uit Afghanistan vertrok, over klimaatverandering als geweld, over de wortels van IS en VNbaas Ban Ki-moon.

Dit alles bleef niet onopgemerkt

Hoewel het daar natuurlijk niet om te doen is, is het leuk te vermelden dat ook dit jaar weer verschillende stukken en correspondenten in de prijzen vielen (of ervoor werden genomineerd):

- Dossier Staatsgeheimen van Lynn Berger en Anoek Nuyens is genomineerd voor De Loep 2015, in de categorie Aanmoedigingsprijs (van de VVOJ). Vereniging Voor Onderzoeksjournalisten.
- Dimitri Tokmetzis won (voor de tweede keer op rij!) de prijs voor beste online datajournalistiek van de VOJN voor zijn productie over de porno-industrie. Ook werd Dimitri genomineerd voor De Loep 2015, in de categorie Online

Onderzoeksjournalistiek.

- Maite Vermeulen kreeg De Tegel Publieksprijs en was genomineerd in de categorie Talent.
- Rutger Bregman werd genomineerd voor de European Press Prize en de Jan Hanlo Essayprijs. Die laatste prijs ging naar correspondent Arjen van Veelen.
- Johannes Visser en Anja Vink werden genomineerd voor de Nationale Prijs Onderwijsjournalistiek.

Verder verbeterden we de site en trokken we het land in

 Onze ontwikkelaars bouwden dit jaar veelgevraagde nieuwe functies, waaronder: profielen voor onze

- gastcorrespondenten, een zoekmachine, nieuwe leesinstellingen, de leestijdfunctie, maandlidmaatschappen en een printknop voor artikelen.
- We brachten het afgelopen jaar voor het eerst boeken uit: Rutger Bregman beet het spits af met *Gratis geld voor iedereen* (ruim 13.000 exemplaren verkocht). Al snel volgde het Essay voor de Maand van de Filosofie met Jesse Frederik: *Waarom vuilnismannen meer verdienen dan bankiers* (ruim 20.000 exemplaren verkocht).
- Ook organiseerden we avonden rondom onze verhalen, zoals een avond over Iran in Amsterdam, een avond over noodhulp in Den Haag. We brachten een lezing van Joris Luyendijk in een uitverkochte Stadsschouwburg en organiseerden een Artfest over

kunst en geld. Op 10 oktober is ons eerste festival aan de beurt.

Deze mensen versterkten ons team het afgelopen jaar

Sanne Blauw Correspondent Ontcijferen

Lucien Hordijk
Correspondent Medicijnen

Jelmer Mommers

Correspondent Klimaat & Energie

Marian Cousijn

Correspondent Actuele Beeldende Kunst

Sander Heijne Correspondent Zorg & Geld

Bart de Koning

Arjen van Veelen Correspondent Klein Amerika

Thalia Verkade Correspondent Vindingrijkheid & Vernieuwers

Michiel de Hoog Correspondent Sport

Jesse Frederik
Correspondent Economie

Floor Milar Redactiemanager

Gwen Martél Redactie-assistent

Carlos Lanenga Growth developer

Jorrit Tinholt Front-end developer

Willem Daems
Lead developer

Leon Postma Redactioneel vormgever

Lisa Klaverstijn Beeldredacteur

Erica Moore

Vertaler Nederlands > Engels

Dennis van Lammeren
Boekhouder

Roald Hacqueboard
Front-end developer

Maar we zijn nog lang niet tevreden

Nieuws volgens De Correspondent betekent dus: nieuwe perspectieven op de wereld bieden, verteld op zoveel mogelijk manieren. Online, maar ook offline, tijdens evenementen. Zo willen van journalisten gespreksleiders maken en van het 'medium' De Correspondent een dynamisch platform.

Iets waar we nog beter in willen worden is: constructieve journalistiek bedrijven. Journalistiek die niet alleen laat zien hoe de wereld *niet* werkt, maar hoe de wereld *wel* kan werken.

De drie meest voorkomende kritiekpunten op De Correspondent zijn verder al een tijd dezelfde: jullie zijn te jong, jullie zijn wit en jullie stukken zijn moeilijk te volgen. Tijd om daar iets aan doen.

Met de drie vacatures die we deze zomer plaatsten, proberen we aan al deze klachten iets te doen. We kunnen binnenkort de komst van een senior correspondent aankondigen. Daarmee voegen we heel veel journalistieke ervaring toe aan onze redactie.

Maar het belangrijkste speerpunt voor komend jaar: meer diversiteit, zowel in culturele achtergrond als perspectieven op de wereld.

Want, het is eigenlijk vrij simpel: op Nederlandse nieuwsredacties is slechts 3 procent van de redacteuren van nietwesterse komaf. In de Nederlandse samenleving is dat 11 procent. Achterblijven op dit gebied kan geen medium zich veroorloven - en dat willen we ook niet.

Over onze plannen publiceren we later

deze maand een uitgebreider stuk. Wordt vervolgd dus!

Dit artikel schreef ik met adjuncthoofdredacteur Karel Smouter.

Oproep

Wat vonden jullie journalistieke hoogtepunten van het afgelopen jaar? En wat kan er volgens jullie beter?